

[Gammelgaard]

Statistik viser en ledighed på 60.900, altså et fald på 21 pct. Derom kan der ikke diskuteres.

Jeg vil sige til hr. Anker Jørgensen, at jeg nævnte tre eksempler på erhvervsskadelige socialdemokratiske forslag. Desværre gav formanden mig ikke tid til at læse hele det socialdemokratiske program op, »Danmark for hele folket«, for det er nemlig erhvervsskadeligt i bund og grund, fra ende til anden. Jeg tror, at der er 10 eller 15 forslag, der er vendt mod erhvervslivet.

Ivar Hansen (V):

Da vores politiske ordfører, hr. Tørnæs, på grund af trafikale vanskeligheder desværre ikke har kunnet nå frem til denne debat, skal jeg på hans vegne fremføre venstres synspunkter her under folketingets åbningsdebat i dag.

Når man hører hr. Svend Auken tale, forstår man nok, at det ikke er så let at være socialdemokrat. For det første må partiets politiske ordfører konstatere, at det efter 3 år i lære i opposition kun er lykkedes at komme så langt, at man har kunnet enes om at genoptrykke det program, som for 3 år siden førte Danmark til den økonomiske afgrund.

Man kan heller ikke lade være med at lægge mærke til, at hr. Svend Auken næsten holder den samme tale år efter år. Det vil sige, i år var der dog en lille variation: vi fik at vide, at regeringen gjorde ingenting, den sad med hænderne i skødet, den regerede ikke, der var en lang række ting, som lå urørt. Sandheden er jo, at vi de sidste 3 år har haft en regering, som har turdet regere, som har gjort tingene, som har givet sig i kast med et kæmpemæssigt økonomisk oprydningsarbejde. Det har hr. Svend Auken da også kritiseret regeringen for, men jeg kan ikke lade være med at sige, at jeg tror, hr. Svend Auken fremtidig skal vælge sin argumentation med lidt større omhu.

I den årlige rapport giver OECD jo den danske økonomiske politik et godt skulderklap. Det er faktisk sådan, at man fremhæver Danmark som et eksempel på, at det kan lade sig gøre at vende en dårlig udvikling. Baggrunden er først og fremmest, at det ved en stram indkomstpolitik er lykkedes at forbedre konkurrenceevnen og sikre en rolig og stabil prisudvikling, og det er netop de råd,

som økonomerne i Paris giver de 23 andre medlemslande at følge. Det er jo ikke mere end 3 år siden, at situationen var lige præcis den omvendte, hvor det var Danmark, der blev fremstillet som et dårligt eksempel, som et eksempel på, hvordan en forkert økonomisk politik førte længere og længere ud i uføret, hurtigere og hurtigere mod den økonomiske afgrund.

I stedet for kan vi nu som et af de få lande i hele Vesteuropa i de kommende år påregne et fortsat klart fald i ledigheden.

På den baggrund synes det urimeligt, og man må faktisk betragte det som en hån mod hele det danske erhvervsliv, når socialdemokratiet ustandselig fremturer med, at det økonomiske opsving skyldes udefra kommende forhold. Tror I virkelig i socialdemokratiet, at det ville komme af sig selv, at det er noget, der er kommet af sig selv, at beskæftigelsen er blevet øget med ca. 100.000 mennesker i den private sektor, og at produktionen de sidste år er steget stærkt?

Jeg lagde mærke til, at hr. Svend Auken i sin tale sagde: Danmark skal jo være for hele folket. Samfundets skib skal være sådan indrettet, at vi ikke smider nogen over bord. Men hvad er sandheden? Sandheden er, at den tidligere socialdemokratiske arbejdsminister i perioden fra 1979 til 1982 stod ved rælingen på samfundets skib og smed folk over bord, thi da steg arbejdsløsheden med mellem 130.000 og 150.000 mennesker. Det er jo sandheden om den nærmeste fortid, og det skal siges her i dag.

Det økonomiske opsving skyldes naturligvis, at der er ført en fornuftig økonomisk politik, men det skyldes også og især, at der fra erhvervslivets side af såvel virksomheder som medarbejdere er ydet en dygtig og målrettet indsats.

Udviklingen har altså vist, at den stramme økonomiske politik ikke alene var nødvendig, den var også rigtig. Det har givet flere og flere troen på, at det kan nytte at gøre en ekstra indsats. Men der er jo ingen grund til at skjule, at selv om der er sket betydelige forbedringer i den danske økonomi på langt, langt de fleste områder, rentens halvering, en lav inflation osv., så er der et langt stykke vej igen.

Danmarks økonomiske problemer løses fortsat kun ved, at der også i fremtiden ydes den nødvendige indsats fra alle sider, men